

מאנדרטת מגילת האש למערת הנטיפים

עונה מומלצת: כל השנה.

התאמה: משפחות מטיבות לכת.

קושי מסלול: קשה. חלק מהמסלול בתווי סלעי. יש ירידה תלולה ובעקבותיה עליה.

אורך מסלול: כחמישה קילומטר.

משך מסלול: כ- 6 שעות.

מפה: מפת סימון שבילים מס' 9, מבואות ירושלים

(מהדורה מעודכנת ביותר הודפסה ב- 2006)

הגעה מחלף שער הגיא: פונים דרומה, לעבר בית שמש בכביש מס' 38. כעבור 5 קילומטרים, בצומת אשתאול, פונים שמאלה (מזרחה) בכביש מס' 395. חולפים על פני מושב כסלון ופונים בפניה ברורה ומשולטת, ימינה, לעבר אנדרטת מגילת האש (פניה קודם לכן, משולטת אף היא, חולפת דרך המושב)
ציוד נדרש: מים, נעלי הליכה, כובע, קרם הגנה.

הקפצת רכב לנקודת הסיום: מאנדרטת מגילת האש חוזרים אל צומת אשתאול ובו פונים שמאלה, דרומה בכביש מס' 38. כעבור 4 ק"מ, פונים ימינה בכביש מס' 3855 לעבר זנוח וכעבור 2 ק"מ שמאלה לעבר מערת שורק (מערת הנטיפים) ונס הרים. כעבור 5 ק"מ מגיעים לפנייה ברורה שמאלה – המוליכה למערה.

- **מסלול הטיול נמצא בתחומי שמורת טבע. פגיעה בחי ובצומח והבערת אש במקום אסורים בהחלט!**
- **מערת שורק הנה פארק לאומי. הכניסה אליה כרוכה בתשלום וכפופה לנוהלי רשות שמורות הטבע והגנים הלאומיים.**

אחד המסלולים החולפים בתווי מרשים במיוחד בהרי יהודה הוא המסלול החוצה את ערוצו המצוקי של נחל שורק טרם זרימתו של השפלה. כקילומטר לפני אנדרטת מגילת האש ישנה פנייה של דרך עפר שמאלה, המסומנת בסימון שבילים כחול. זו נקודת ההתחלה של המסלול. כדאי בכל מקרה להמשיך קילומטר נוסף אל אנדרטת מגילת האש, אחת היצירות הגדולות ביותר של האומן נתן רפפורט. האנדרטה העצומה, כמעט שכוחה מלב, נחבאת בינות לעצי אורן שנטעו עלי ידי הקק"ל במרומי השלוחה המערבית למושב כסלון. רפפורט, יליד וארשה, שכל משפחתו נספתה בשואה, עלה ארצה ב- 1950. מאז תום המלחמה יצר אנדרטאות העוסקות כולן בנושא שלא נתן לו מנוח – אנדרטה לזכר המורדים בוארשה, הניצבת על שרידי הגטו, פסלו של מרדכי אנילביץ' ביד מרדכי ואחרות. כאן, בחר האומן להציג את הדראמה הגדולה של עם ישראל; משואה לתקומה. פסל הברונזה העצום עשוי בצורת גוויל המזכיר במשהו את עמודי הניצחון של קיסרי רומא ועליו אירועים כרונולוגיים בתולדות העם היהודי משואה ועד עצמאות. גדולתה של האנדרטה היא שלא צריך להיות מבין גדול באומנות כדי להכיל אותה. די בתשומת לב לפרטים הרבים הגודשים אותה כדי לפענח אותה ולהתמלא בתחושות העזות שהיא משדרת.
ניתן לחנות לצד האנדרטה ולחזור קילומטר רגלית אל הפנייה של הדרך המסומנת כחול ימינה וניתן גם לנסוע אליה ולחנות בצדה.

הדרך גולשת במורד השלוחה בינות לחורש אורנים. בנקודה מסוימת האורנים נותרים מאחור. הסימון הכחול נפרד מדרך העפר הרחבה ופונה שמאלה, בשביל צר המתפתל בין סלעים, מעפיל אל גבעות וחוצה אוכפים ציוריים. בהדרגה נפתח הנוף מערבה ודרומה. תוך שמהלכים על מרומי הגדה הצפונית של נחל שורק נשקפת שפלת יהודה. בנקודות שבהן ניתן להציץ למטה רואים את תחתית הערוץ ולצדו את מסילת הברזל לירושלים. אם שומרים על

יֹתָם יַעֲקֹבֶסוֹן

הרצאות, צילום ומתיבה, הדרכה בארץ
ולאורך נתיבי הסחר הקדומים באסיה

השקט אפשר לשמוע את שאון המים. לא מדובר בזרימה טבעית, אלא במי השופכין המטוהרים חלקית של ירושלים המוזרמים מאז שנת 2000 במורד הערוץ.

בנקודה מסוימת גולש השביל הצר בתלילות אל תחתית המצוק ומאפשר גישה נוחה אל פתח עצום שנפער בדופן המצוק. זוהי מערת שמשון. השם ניתן לה על ידי מטיילים בשל סמיכותה לצרעה, אזור פעילותו של שמשון. במערה נמצאו שרידי ביצורים, מכלאות צאן, בור מים, חציבות ומדרגות. גם היום חונות כאן לא אחת עזים ואת ריחן גם את גלליהן קשה לפספס. המערה היא מקום טוב לפוש בו מעט בצל בטרם ממשיכים לגלוש במורד המדרון אל עבר תחתיתו. את ערוץ הנחל חוצים בגשרון קטן ואת מסילת הברזל במנהרה שחולפת מתחתיה. מעבר למסילה מעפיל השביל במעלה השלוחה, בואך דרך הגישה למערת הנטיפים, שגם היא, כמו רעותה – מערת שמשון, משתייכת לסוג החללים הקארסטיים. המערה התגלתה במקרה בעקבות פיצוץ שגרתי שנערך בשטח המחצבה שפעלה במקום עד שנת 1968. עם גילוי המערה הופסקה העבודה באתר והמערה הוכרזה כשמורת טבע. מאז פתוחה בפני הקהל. השביל מגיע אל חניון מערת הנטיפים ובידי המטיילים ההחלטה אם לבקר בה אם לאו.

עודכן בתאריך 22.10.2011

כל הזכויות שמורות © ליוֹתָם יַעֲקֹבֶסוֹן